

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 31

Den 4 Aug.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.

Redaktion: Signe och A. Walder.

46 årg.

1929

Guds fadersomsorg.

Ps. 65: 1—3, 10—14.

Många bevis har du på din fars och mors omsorg om dig. Deras strävan och traktan går ständigt ut på att hjälpa dig. Fars valkiga händer och mors flitiga fingrar bära vittne om deras omsorg om dig. Har du tänkt på, hur far får föra ett strävsamt liv för att du skall få kläder och mat? Han får ingen rast eller ro, och på samma sätt är det med mor. Tänk, vad hon får slita och arbeta för din skull.

Men många barn sätta aldrig värde på detta. De äro bara pockande och fordrande, och icke bliva de nöjda med vad de få. De tycka endast, att andra barn ha det mycket bättre, än vad de själva ha. Jag förmodar, att du icke är en av dem. Pockande och missnöjda barn äro en plåga för sig själva och i synnerhet för sina föräldrar. De lida i djupet av sin själ över barnens otacksamhet. Och mången mor har i tysthet fällt bittra tårar, då hon såg sina barns otacksamhet.

Men tänk, så glad mor blir då hon ser, att hennes barn äro tack-samma. Det går då så lätt för henne att arbeta. Bördorna lyftas av,

och glädjens känslor stiga så varma upp i hennes bröst. Hon är också värd ditt tack, ty ingen på jorden har mera omtanke om dig än hon.

Dock finnes det en, som har ännu större omsorg om dig. Det är Gud. Ingen har en sådan omtanke om människorna som han. Därpå har du nu så många stora och påtagliga bevis. Du har endast att blicka ut över de böljande sädesfälten. Dessa fält äro bevis på hans godhet och fadersomsorg om dig. Det är han, som låter jorden frambringa skördar.

Han låter regn falla från himmelen och fukta den torra jorden, så att växternas rötter kunna skjuta djupt ned och hämta näring. Han låter solen skina, för att växterna skola växa med fart.

Han kläder lunderna i grönskande skrud, och han låter gräset frodas på ängarna. Allt i naturens rika och underbara värld, bär vittnesbörd om hans omsorg om oss. Och då vi se denna hans fadersomsorg om oss, skola vi vara tacksamma och icke likna de barn, som ständigt knota och aldrig äro nöjda. Den tacksamme behagar Herren och vi ha all anledning

att tacka honom, ty hans omsorg om oss sträcker sig icke blott till det lekamliga livet.

Framför allt vill han fostra och vårda vårt andliga liv. Vi, människor, äro icke skapade för denna värld. Hur skön den än kan vara under sommarens härliga tid, skulle vi ändå icke alltid vilja bo här. Vi ha ett bättre hem, ett skönare land, dit Herren vill föra oss. Och att han vill leda oss dit, förstå vi därav, att han sände sin son hit till världen för att frälsa oss ifrån synden.

Allt i Guds rika, underbara natur predikar om Guds oändliga kärlek till oss och hans fadersomsorg. Man skulle vara blind, om man icke såge detta. Allt är skapat för människans räkning. Hon får njuta av och fröjdas över allt det sköna, som möter hennes öga.

Men ännu större uppenbaras hans omsorg om oss i sonens sändande. Där ser du Guds oändliga kärlek uppenbarad till dig. Tänk, huru stort att ständigt vara föremål för Guds kärlek. Knäpp dina händer och tacka Gud för denna stora nåd.

A. Walder.

Y-Usiang — Skön doft.

En vacker oktobermorgon 1915 kom min manchuriska tjänarinna in till mig och sade: "Frun, hjälp mig att få min flicka till skolan, hon bara springer ifrån skolan när jag för henne dit." Jag hade dagen förut kommit hem från en 10 dagars byresa och under tiden hade fru Wang, min tjänarinna, varit hem till Kingchow och hämtat sin flicka ner till Kienli, varest vi då voro. "Hjälpa henne till skolan? det kan du väl själv göra." "Nej, vi ha fört henne dit varje morgon en hel

vecka, men hon skriker, sparkar och bultar på dörren så lärarinnan vet sig ingen råd, utan måste öppna dörren och så springer hon ut på gatan och skriker. Jag vet mig ingen råd", sade modern, "hon har de sista åren sedan jag tog plats, vistats hos sin farmor, där hon fått springa på gatan hela dagarna och nu vill hon ej gå i skolan." "Var är hon nu", sade jag. "På gatan utanför porten. Så fort jag kommer, springer hon och skriker", sade modern. Hon var en manchuflicka, och hade således ej bundna

fötter, som de kinesiska flickorna, utan kunde springa fritt omkring. "Nåväl, jag ska gå ut på gatan, så får du ta fatt henne. och jag kan gå med henne till skolan få vi se hur det går." Vi gingo tillsammans ut, och där stod en liten näpen 6-åring, som gav hals och skrek och sprang när hon fick se oss. Modern sprang efter och om en stund var hon infångad. Jag tog den hoppande och skrikande flickan vid handen och sade: "Nu är du tyst"; Flickan såg på mig och teg. "Nu gå vi, du och jag, till skolan." När vi kommo i närheten av skolan började hon hoppa och säga: "Jag vill gå, jag vill gå." "Ja, sedan", sade jag, "men nu gå vi först till skolan." Hon såg sur ut, men vågade tydligen inte motsäga mig. Så kommo vi till skolan där vi möttes av 20 par livliga barnaögon, som leende åsågo vårt inträde. Lärarinnan kom emot oss och hälsade. "Här är en ny elev, var skall hon sitta?" "Här", svarade lärarinnan. "Tack, nu sitter du här, hör och lyder lärarinnan", sade jag till Y-Usiang och till lärarinnan, "om hon bråkar, så kalla på mig". Så sattes hon i sin bänk. Detta var min första bekantskap med Y-Usiang.

Y-Usiangs föräldrar voro manchurer. De hade sitt hem i Kingchow, en stad i Hupeh-provinsen, dit deras föräder flyttade sedan manchurerna erövrat Kina, för mer än tvåhundra år sedan. Sådana städer med manchurer fanns i Kina i varje provins. De voro från början bevakningstrupper, som hade sitt underhåll från kejsaren i Peking. Men som åren gått, behövdes ju ej dessa trupper. Kineserna lydde villigt under manchurerna ända till 1911 då revolutionen utbröt. Dessa manchurer hade dock bott kvar på sina platser i generationer. Hade sina familjer där och åtnjöt allt intill 1911 underhåll av kejsaren. De voro en kejserlig klass så att säga. Voro mandariner eller hade någon tjänst i sta-

ten, och höllo sig alltid för mer än kineserna. De behövde ju ej arbeta som folket omkring dem, och de bundo ej sina flickors fötter. Deras kvinnor buro långa rockar under det kineskvinnornas rockar endast räckte till knäna. Så kom revolutionen. Kineserna gjorde uppror. Avsatte den manchuriske kejsaren och därmed var ock dessa utposterade manchurer ställning given. Underhållet från Peking avstannade. Under revolutionen rövades deras hus och brändes, och många förut rika blevo utfattiga. När lugnet återkommit måste de söka sin utkomst på något sätt. Många blevo handlare i smått och många av deras kvinnor togo tjänst. Och så kom lilla fru Wang först till missionär Tänkvisst i Kingchow och vid deras hemresa till mig. Hon talade ofta om sina små flickor. Den äldsta hade en fröken från Amerika tagit om hand, och hon var på en missionsstation Kingmen, men lilla Y-Usiang var hos farmodern, där hon inte fick någon fostran. Och så sade jag: "Du får resa hem efter din flicka och ha henne hos dig och låta henne gå i skola, så får ditt hjärta ro." Och så hade hon nu kommit och vi gjorde vår bekantskap på litet ovanligt sätt.

Från denna dag finna vi Y-Usiang i skolan utan motstånd. Snart var hon en av våra raraste flickor. Stilla, lydig, plikttrogen och duktig att lära.

Så gick något år. Vi flyttade till Kishue för att bygga ungdomsföreningarnas SMU missionsstation. Under första tiden bodde vi då i Macheng, där hon fortsatte skolan. Men när vi flyttade till Kishue, hade vi ingen skola för flickor där genast, varför vi sökte inträde för henne i vår stora flickskola i Hwangchow. Varje ferie var hon hemma och ofta med oss och sin mor på Kulingbergen under somrarna.

(Forts.)

Tillbedjan.

*Det är livet att dig känna,
världars konung, själars ljus,
det är sällhet att få blicka
upp till dig från jordens grus.*

*Det är tröst i vedermöda,
uti storm en fristad skön
att få kasta all sin omsorg
uppnå dig i ödmjuk bön.*

GERDA WALLGREN.

Tsak Malanda.

(Negergossen, som blev lärare.)

Mbengele!" Rösten ljöd så matt från ett hörn av den lilla låga gräshyddan. Den tilltalade, en ung neger, vände sig hastigt om spörjande: "Vad vill du Malanda?" "Jag är så sjuk", ljöd det sakta från en liten gosse, som naken låg utsträckt på den hårda bambusängen. "Det värker så svårt i mina leder", klagade den lille. En stunds tystnad följde. Ja, i sanning, det såg mörkt ut med lille Malandas tillfrisknande. Avgudaprästen hade blivit tillkallad, men guden, som skulle återgiva hälsan, var oblidkelig. Det troddes, att Malanda nog skulle förbli en förkrympt stackare för hela livet. "Tror du, att jag någonsin kan bli frisk mer?" sporde den lille sin äldre broder. "Det vet jag ej", svarade denne dystert, slängde kalebassen* över axeln och fattade klättringsgördeln för att begiva sig ut att tappa palmvin.

Suckande vände sig barnet på sitt hårda läger. Han försökte sova men tankarna höllo honom vaken. Han hade hört, att det kommit vita människor till deras land. Dessa kunde så många trollkonster och även bota sjuka, sade man. Somliga sade, att de voro goda människor, som älskade barnen. — "Men, sade ej avgudaprästen, att de åto människornas andar? Jo, visst!" Nu minns han det. Den lille skalv av fruktan och kallsvetten pärlade på hans panna. Den som bara vore frisk! — Om han skulle våga bedja brodern bära honom till de vita människorna!

I detsamma inträdde åter Mbengele

* En pumpfrukt, ur vilken fröna uttagits. Denna pumpfrukt användes sedan såsom flaska.

och fick snart del av sin yngre broders önskan. Först ryggade han förskräckt tillbaka. Han hade hört så många underliga rykten om de vita människorna. Efter hand gav han dock vika för den lilles enträgna böner.

En morgon såg man Mbengele smyga sig bort från byn med en besynnerlig börda på sin rygg. De båda bröderna voro nu på väg till missions-

Så skönt att få bada.

stationen. Folket i byn hade medlid- samt ryckt på axlarna åt ett sådant tilltag, som att söka de vita trollkarlarnas hjälp. Men, om dessa då äntligen ville äta upp den lille stackaren, så gjorde det ej så mycket. Han kunde ändå aldrig bli frisk. —

Vi lämna den lille sjuklingen, där han av vänliga händer mottogs och vårdades på missionsstationen.

Ett tiotal år senare.

Vem var den unge, gudfruktige karaktärsfaste negerynglingen, som så oförskräckt framträdde bland sina

Two av Jesu juveler i Kongo.

egna landsmän till försvar för den lära, som blivit den räddande makten i hans liv?

Vi igenkänna honom. Det är Isak Malanda, den lille förkrympte sjuklingen från den enkla gräshyddan inne i Masakaskogarna. Han är nu ett evangelii vittne bland sitt folk och har fått vara medlet att föra många

av sitt folk ut ur hedendomens mörker fram till Guds underbara ljus.

”De små barnen
De små barnen
Som älska sin Jesus.
Som juveler han skall samla
En gång i sin famn.”

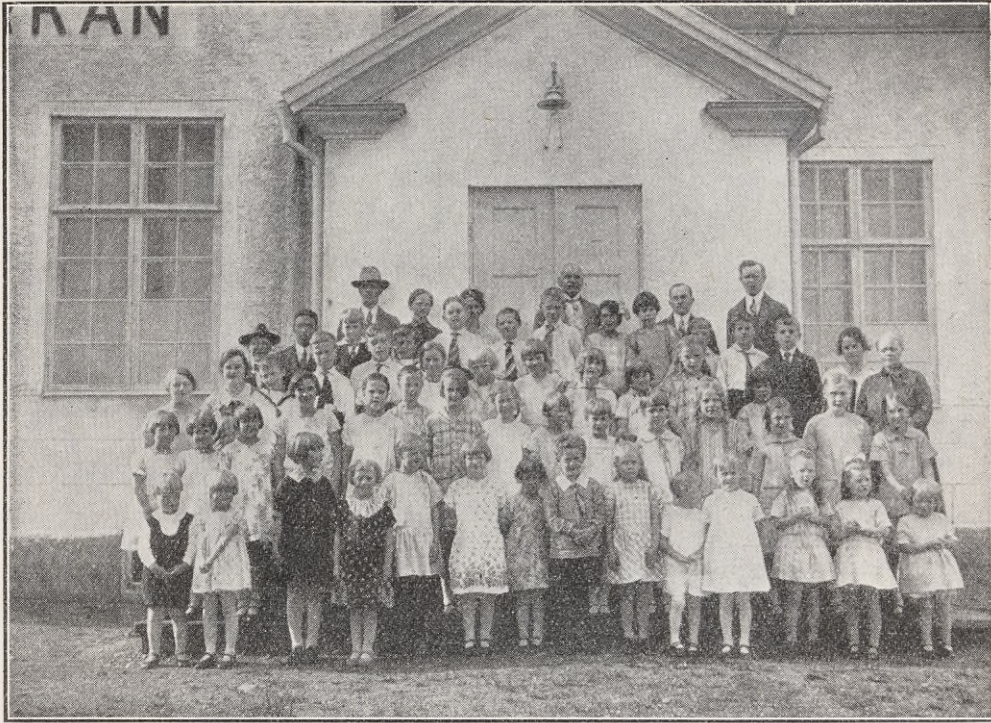
Hildegard Nilsson.

Mullsjö söndagsskola.

Mullsjö är en järnvägsstation i södra Västergötland på linjen Jönköping, Falköping, ungefär mitt emellan nämnda städer. Här har fri evangelisk verksamhet bedrivits i mer än femtio år. Missionsförsamlingen på platsen firade förra året sitt femtioårsjubileum. Söndagsskolan har också gamla anor i Mullsjö, den började redan på 1880-talet och har f. n. ett 60-tal barn fördelade i fem klasser.

Vid höstterminens början skulle vi ha en utflykt till någon av de vackra

omgivningarna i trakten, och vad som nog var allra roligast, vi skulle också fotografera oss för att sedan få det infört i vår egen kära tidning *Barnavännen*. Dagen för festligheten inföll, men inte med strålande sol som vi hoppats, utan med ösregn. Detta fortsatte hela dagen varför vi fingo ha vår lilla tillställning i missionskyrkan, vilket ju var en missräkning. Någon fotografering tycktes det heller inte kunna bli, det var nämligen för mörkt inne, men så tittade plötsligt solen fram mellan molnen och då passade vi

Mullsjö söndagsskola.

på och togo en plåt utanför missionskyrkan. Så skildes vi åt med överenskommelsen att anordna vår utflykt nästa söndag i stället. Den dagen hade vi bättre tur med vädret, och vi

tillbringade ett par härliga timmar i naturens sköte. Fotot är taget vid detta tillfälle. Till sist en vänlig hälsning till Barnvännens alla läsare från Mullsjö söndagsskola.

O. L.

Söndagsskoltexter.

Söndagen den 11 aug.

SMÅBARNSAVDELNINGEN.

Abraham skiljer sig från Lot. 1 Mos. 13: 5—13.

Minnesvers: Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra. Ps. 32: 8.

MELLANAVDELNINGEN.

Tacksägelse för Guds godhet. Ps. 103: 1—11.

Minnesvers: Tack den Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen. Ps. 136: 1.

ÖVRE AVDELNINGEN.

Jesu födelse. Luk. 1: 26—38, 2: 1.

Minnesvers: Och hon skall föda en son, och honom skall du giva namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder. Matt. 1: 2.

Flitiga Lisa.

Sör våra minsta.

*Se, Lat-Måns och Flitiga Lisa
de fingo små land att plantera
och spade och harv att hantera,
nu skulle förmågan de visa.*

*Men Lat-Måns, snart trött på att gräva,
han sådde mest ovanpå jorden,
som stenig och knallhård är vorden,
då Måns ej med den ville sträva.*

*Men flitiga Lisa så trogen
hon gräver, hon sår, och hon sätter
och skyddar i frostiga nätter
sin skörd, tills den hinner bli mogen.*

*Och då kommer Lisa med korgen,
i den plockas skidor så långa
och blommor så vackra och många
och bär, som ska säljas på torgen.*

*Och slantarna skramla och ramla
så lusteligt i hennes ficka.
Att hon är så präktig en flicka,
det tycka båd' unga och gamla.*

*Men titta på Lat-Måns plantering!
Där är bara tistel och törne,
ja, värre än nånsin tillförne
den tycks efter pojkens hantering.*

ELLA.